

Una foto per a la història

Serafín Castellano ha completat el seu viatge de 180 graus. Si fa poc més d'un any va estar al darre-re de la monumental plantada de diputats zaplanistes a l'hemicicle valencià, ara ha estat clau en la negociació estatutària i en la seua defensa al Congrés, a escassíssims metres de l'escò de Zaplana, que ni se'l mirava. Potser per això, perquè Camps ja considera Castellano un dels seus i en volia deixar constància, el president valencià busca-va intrèpidament un fotògraf a l'eixida de la zona de premsa del Congrés. Després d'abraçar Castellano cridant "*¡Machoooo!*", Camps va adreçar-se al diputat per València Ignacio Gil-Lázaro, que completava el trio: "*Oye, yo quiero hacerme una foto con Serafín, ¿quién me la puede hacer? ¡Hoy es un día histórico!*" L'excels protagonisme que Camps ha atorgat a Castellano ha servit per minvar les forces de l'equip rival.

València, va exclamar en veu alta: "*¡Valencia 1 - Cataluña 0!*".

Encara a dins, i a pregunta d'aquest setmanari sobre la possibilitat de rebai-xar al 3% la tanca del 5% que l'Estatut -l'únic que ho fa- marca per accedir a les Corts valencianes, el president Zapatero va manifestar-se procliu a retocar-la, tot i que durant les negociacions entre populars i socialistes els primers van tancar-se en banda: "Crec, sincerament, que cal facilitar al màxim la representació i la participació. El senyor Pla s'ha manifestat més favorable al 3%, però estem en un àmbit de consens. Esperem al desenvolupament parlamentari. Veig raonable que el llindar estiga al 3%..., tot i que el 5% és exactament igual de democràtic." Camps, en conferència de premsa posterior, assegurava que "el debat del 5% s'ha obert i s'ha tancat avui".

Al capdavant, qualsevol debat sobre el text estatutari sembla que es tancarà tot just obrir-se. Està barrat, amb pany i forarellat. La tesi, de fet, està a punt d'editar-se. Tan sols falta esmenar les errates.

Víctor Maceda (Madrid)

"Si Bloc i Esquerra Unida volen, lluitarem conjuntament des d'ara"

Quin tràmit seguirà l'Estatut?

—Hi haurà, com a mínim, tres setmanes per presentar esmenes a la Comissió Constitucional; després vindrà la ponència d'aquesta comissió: les esmenes que s'accepten, s'hi incorporen; les que no, es debaten de nou a la comissió en un ple ponderat —cada deu diputats, un representant—. Tot seguit, el ple del Congrés, on es discuteixen les esmenes que queden, i, com a llei orgànica que és, es vota a la totalitat per majoria absoluta; al Senat, on també es pot esmenar, i novament es vota al Congrés. Finalment, es remet el text a les Corts valencianes, on s'ha d'aprovar.

—Tornarà a València per falles?

—Potser abans, encara que entremig hi ha el debat dels pressupostos, que ho alenteix tot. A més, la majoria a València no és la mateixa que a Madrid. El PSOE pot introduir alguna esmena.

—Però votaran amb el PP, tot i els pactes amb ERC i Esquerra Verda.

—Nosaltres collarem. Podem aconseguir canvis. Han deixat alguna porta oberta, en temes com la llengua o el percentatge d'accés a les Corts. De fet, el PSOE porta al seu programa electoral la rebaixa del 5 al 3%. És una de les seues reivindicacions. I en el memoràndum de les llengües parlen de català-valencià, amb l'afegit de la definició que n'ha fet l'Acadèmia Valenciana de la Llengua.

—El PP aprovaria aquests canvis?

—Al País Valencià la gent no entendria que es feren enrere per aquests dos xicotets retocs.

—Per què l'abstenció, en la presa en consideració del dimarts passat?

—Per respecte, perquè encara no parlem del text en si.

—Esquerra Verda va votar en contra, llevat de Joan Herrera. El discurs d'Isaura Navarro li va agradar?

El diputat valencià d'ERC al Congrés, Agustí Cerdà, confia que a Madrid es millore el text remès des de València.

—Sí, va ser correctíssim.

—El signaria?

—Sí, en gran part sí. Al cap i a la fi, estem junts al Compromís per l'Estatut.

—I va trobar diferències entre els discursos de Castellano i Pla?

—Sí, són els discursos de cada partit. Els recursos a Fuster i Estellés que va fer servir Pla, en la línia de l'Espanya plural, descentralitzada i autonomista, i el discurs del PP, de l'himno regional. Tampoc no era el mateix el discurs de

De la Vega o Rubalcaba que el de Trillo, ple de caspeta, de caspa castrense.

—Parlant de Trillo, no es creia que Emilio Attard diguera allò que “la idea de Comunitat Valenciana va ser una imbecil·litat meua”...

—Ja li he passat la fotocòpia de l'entrevista d'EL TEMPS on ho va dir.

—Tampoc no es podia creure, Federico Trillo, que Mariano Rajoy

rior a la mitjana estatal, hi ha molta economia submergida... i no es proposa cap solució.

—Als bancs del PP van riure quan vostè va dir que el 14% dels ciutadans valencians viuen per sota del llindar de la pobresa.

—És que pensen que vivim al *Levante feliz*, que tot és sol i platja!

—Quins punts troba més factible modificar, al tràmit parlamentari?

—Els que ja he comentat: rebaixar la barrera electoral al 3% i aconseguir una definició de la llengua que evite la judicialització d'aquest tema, que ja acumula una sentència del Tribunal Constitucional i sis del Tribunal Superior de Justícia valencià, totes, és clar, en defensa de la unitat del català. Evidentment, farem moltes més demandes, però en aquestes dues hi tinc una confiança especial.

—Creu que el PP admetrà una rebaixa al 3%? No li convé. O seria per a futures eleccions, no per al 2007?

—[Riu.] Crec que és possible modificar aquest llistó, i per al 2007. El nostre és l'únic Estatut que el recull, i no sols globalment sinó també per circumscripció. En aquest sentit, seria positiu que els partits directament afectats —que som nosaltres [Esquerra Republicana del País Valencià], el Bloc Nacionalista Valencià i Esquerra Unida del País Valencià— lluitàrem conjuntament per reclamar-ho, des d'ara. Jo els he fet una oferta, en aquesta direcció. No s'hi val esperar fins a tres mesos abans de les eleccions per fer estratègies comunes. Els socialistes els han passat les seues enquestes, en les quals tots dos [Bloc i EUPV] queden per sota del 5%. Si volen treballar conjuntament, des d'ara, nosaltres hi estem disposats.

—Però el PSPV-PSOE, malgrat que fins i tot José Luis Rodríguez Zapatero i Jordi Sevilla s'han mostrat proclius a negociar el 3%, no troba malament el 5%. Pla ha recordat que és la tanca a Alemanya, també.

—[Riu, novament.] Podem aconseguir-ho. No pot ser que el PSPV-PSOE només vinga a buscar-nos passades les eleccions autonòmiques. És necessari que hi haja un canvi al País Valencià, i per fer-lo possible hem de treballar entre tots, junts, ara.

—El debat sobre el 3% pot centrar massa el pas de l'Estatut valencià pel

Congrés. Pot ser una cortina de fum que amague la resta de reptes sense resposta del text.

—Nosaltres tenim ben clar com és el text, però com a mínim volem millorar un parell d'aspectes. Això no alterarà gaire el balanç global que en fem.

—S'hi fa esment al dret a l'aigua de conques excedentàries, atenent a criteris de sostenibilitat. És un missatge a l'Ebre. Què penseu fer?

—Allò de criteris de sostenibilitat és tan eteri que espanta. Quins són? Com es regulen? És com si, a l'Estatut, demanem que “la gent siga feliç”. No té sentit aquest article. És el moment oportú de deixar clar per a què es demana l'aigua, quin ús se'n fa ara, i si és admissible el creixement que es preveu amb els recursos que tenim. Tu no pots demanar l'aigua d'unes altres conques. Per això, que hagueren posat que volen aigua de l'Amazones!

—I la disposició adicional, la “clàusula Camps”, com quedarà després del procés que ara s'inicia?

—És ridícula. Li va fer gràcia, al president Camps, quan vaig comentar que era una clàusula “marxista”. De Groucho Marx, volia dir, perquè vaig explicar que és com demanar-ho tot, “o dos ous més”, com va popularitzar aquell.

—Alguns constitucionalistes posen en dubte que siga legal.

—És tan rara que no se'n sabien avenir. No crec que ho siga, d'anticonstitucional, perquè al capdavant equival a reformar l'Estatut cada vegada que es vulga rebre una nova competència. Ja m'agradaria, que cada nova competència rebuda pel País Basc o per Catalunya fóra extensible automàticament al País Valencià. Però si amb aquesta reforma no tenim encara ni les competències de l'Estatut basc actual!

—Creu que afectarà l'Estatut valencià el procés català, per allò de “marcar terreny”?

—El que tinc clar és que a Catalunya mai no els ha afectat què podia passar amb l'Estatut valencià. Mai. No es poden fer fotocòpies, com va dir Aitor Esteban [portaveu del PNB al ple en què es va admetre a tràmit el text valencià]. En realitat, i ara en comparació amb el País Basc, el nostre sostre és el seu terra. Per això la “clàusula Camps” em sembla tan ridícula.

Víctor Maceda

haja dit que “això ni és reforma ni és res”.

—Sí, és un comentari que Rajoy va fer als passadissos del Congrés però que en aquest cas no puc demostrar, perquè no està enregistrat.

—Li va semblar que el discurs de l'exministre de Defensa estava fet en clau catalana?

—En realitat, estava fet en clau espanyola, molt espanyola, i, des d'aquesta visió, és clar que no va estar-se de llançar missatges a Catalunya.

—Vostè també va aprofitar per criticar severament el finançament per capita del País Valencià.

—Segons el conseller [d'Economia de Catalunya, Antoni] Castells, el País Valencià cedeix el 5,5% del seu producte interior brut (PIB) a la Hisenda de l'estat espanyol. Segons l'economista Ramon Tremosa, el 6,5%. A Alemanya, aquest percentatge no pot excedir en cap cas el 4%. Al País Valencià, a més, tenim una renda per capita infe-